

اصلي ستونزه د حزب التحرير په فعاليت کې نه؛ بلکه د افغانستان په قوانينو کې

د

د افغانستان د ولسمشر لومړي مرستيال ويلي: «حزب التحرير له عدليې وزارت سره ثبت نه دی. نو دا حزب چې ترڅو ثبت شوی نه وي، د غونډو او تبليغ حق نه لري.» همدارنگه هغه يادونه کړې، چې د افغانستان دولت حزب التحرير په رسميت نه پېژني او د دغې ډلې له ادرسه هر ډول فعاليت ناقانونه دی، چې ډېر ژر به د دغه حزب له غړو سره د چلن د څرنګوالي پر پاليسۍ بحث او خبرې وشي.

د حزب التحرير . ولايه افغانستان مطبوعاتي دفتر د دغو خبرو په اړه د لاندې ټکو يادونه

کوي:

د افغانستان دولت د حزبونو د ثبت لپاره په عدليې وزارت کې د «اساسي قانون» او «حزبونو قانون» منل يو اساس ګڼي. دا قوانين هم له واقعيت سره جوړ نه دي او هم د اسلام له احکامو سره په ټکر کې دي. پر دې سربېره په نافذو قوانينو کې دا هم يو شرط دی، چې حزبونه بايد په افغانستان کې دننه محدود وي. په داسې حال کې چې اسلام ټول اسلامي امت ته د يو واحد امت او مومنانو ته د ورونو خطاب کوي او پر دې سربېره يې د امت يووالی د خلافت دولت په چوکاټ کې پر مسلمانانو واجب کړی دی. نو د اوسنيو استعماري پولو په چوکاټ کې د مسلمانانو يووالی او د اسلام پلي کول امکان نه لري او دې مسئلې د حزب ثبت او راجستروال ناشوني کړي دي.

په داسې حال کې چې ډېرو ډيموکراتيکو حزبونو او بنسټونو ټول هغه قوانين تر پښو لاندې کړي، چې اوس يې د حزب التحرير د راجستر کولو لپاره د قانوني خنډونو په توګه رامخې ته کړي دي؛ خو لوړ پوړو چارواکو هېڅکله د هغوی پر وړاندې دا ډول غبرګون نه دی ښودلی. د بېلګې په توګه؛ په قانون کې راغلي چې ډلې بايد بهرنۍ سرچينې ونه لري يا دا چې حزبونه نه شي کولی چې تر پولو واوري؛ په داسې حال کې چې په افغانستان کې داسې سياسي حزبونه او مدني بنسټونه شته چې په منظم ډول له پولو بهر غربي بنسټونو سره په اړيکه کې دي. له هغوی څخه امر اخلي، هغوی ته راپور ورکوي او هغوی يې تمويل او لارښوونه کوي.

د افغانستان دولت او خلک بايد پوه شي، چې د حزب التحرير هېڅ فعاليت له اسلام سره په ټکر کې نه دی. دا د افغانستان د قوانينو ستونزه ده، چې پر شرعي استنباط او تقنين ولاړ نه دي او د هغو له مخې د اسلامي حزبونو فعاليت له ستونزې سره مخ کېږي او برعکس ډيموکراتيک او د افغانستان د خلکو د عقيدې خلاف حزبونه په ازاده توګه د هغو تر چتر لاندې فعاليت کوي. نو حللاره دا ده، چې د افغانستان دولت دې د خپلو قوانينو اساس د ډيموکراسۍ پر ځای په مطلق ډول په اسلام بدل کړي او د حزبونو د فعاليت په ګډون ټول واقعيتونه بايد د شرعي اجتهاد له لارې د اسلام د سرچينو (قرآن، سنتو، د اصحابو اجماع او قياس) پر اساس معالجه کړي. که څه هم دا کړنه په دولت-ملت او ډيموکراتيکو نظامونو کې امکان نه لري. يا دا چې د ځينو نورو هېوادونو په څېر د سياسي حزبونو د فعاليت لپاره عدليې وزارت ته يوازې خبر ورکول کافي وګڼي، په دغه حالت کې به حزب راجستر شي او ښکاره او رسمي دفترونه به ولري. دا حالت په ځينو هېوادونو کې شته او حزب هلته خپل ځان ثبت کړی دی. د يادونې وړ ده چې د افغانستان په تاريخ کې د حزبونو نه ثبتول بې مخينې نه دی، لکه څنګه چې جهادي حزبونو د

شوروي پر وړاندې د جهاد پر مهال د وخت له کمونېستي رژیم څخه د فعالیت جواز نه و اخیستی، ځکه چې د دوی فعالیت په اسلام کې رېښه درلوده او جواز اخیستو او ثبت ته یې اړتیا نه لرله.

یو ځل بیا یادونه کوو چې حزب التحریر یو سیاسي حزب دی، چې په نړیواله کچه کار کوي او له امت سره یو ځای د خلافت د تاسیس او الله سبحانه و تعالی د دین د حاکمیت لپاره مبارزه کوي. د حزب التحریر د فعالیت طریقه فکري او سیاسي ده او هر ډول ډیموکراتیک، مادي او د تاوتریخوالي فعالیت د خپلې مبارزې په طریقه کې ردوي. حزب التحریر د الله سبحانه و تعالی دغه قول ته په ځواب ویلو سره تاسیس شوی دی:

(وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ) [آل عمران: ۱۰۴]
باید په تاسو کې یوه ډله خیر (ټول اسلام) ته دعوت او پر معروف امر او له منکر څخه منع وکړي!

نو په پای کې حزب التحریر خپل مشروعیت د الله سبحانه و تعالی له دغه حکم څخه اخیستی دی؛ ځکه د اسلام د پلي کولو او خلافت دولت د تاسیس لپاره مبارزه د الله سبحانه و تعالی یو حکم دی، چې پر ټولو مسلمانانو فرض دی او د هغه لپاره کار او فعالیت د جمهوري او سیکولر دولتونو د قوانینو اجازې ته اړتیا نه لري. همدارنګه حزب یوه «مجهوله» ډله نه ده، بلکې تر شپږو لسيزو زیاته د مبارزې تجربه لري او د نړۍ په ۶۰ هېوادونو کې فکري او سیاسي فعالیت لري.

د حزب التحریر - ولایه افغانستان مطبوعاتي دفتر